

Politechnika Wrocławska



Średniowieczna katapulta

Sebastian Kupisiewicz, Jagoda Lewicka, Piotr Mikler, Weronika Niewiora

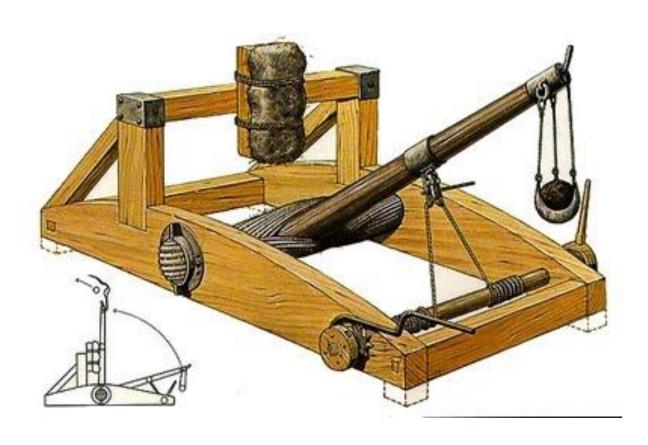


Skąd wzięła się katapulta?

- Łac. catapulta, a to z greckiego słowa καταπέλτης (katapeltēs)
- Głównie starożytność i średniowiecze.



Wyobrażenia katapulty



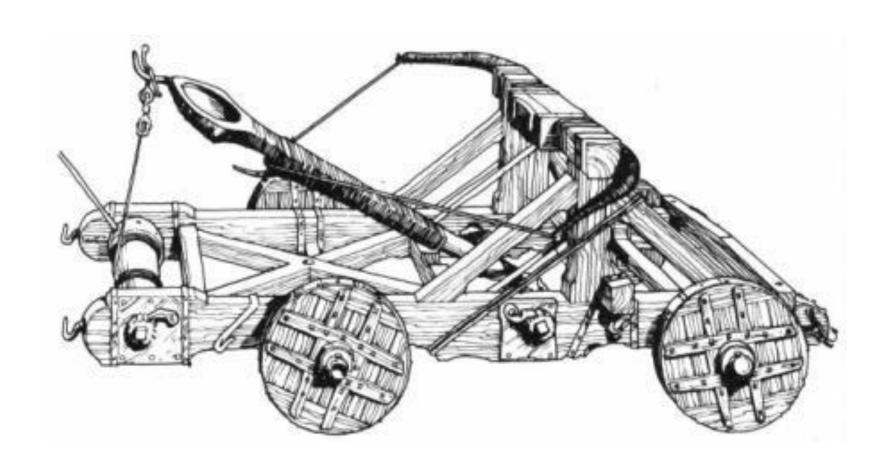


Wyobrażenia katapulty





Wyobrażenia katapulty





Jak działa?

- Energia sprężystości.
- Prosty mechanizm, podobny do działania łuku.
- Katapulta rzymska (mangonela)





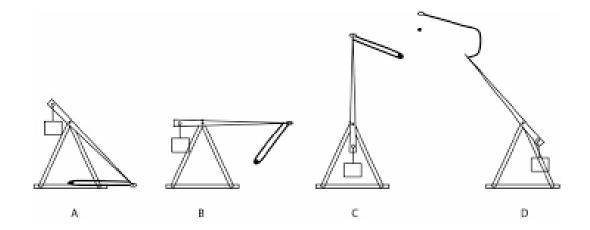
Mit czy prawda?





Pierwsze pomysły dot. modelowania

Nie konstrukcja, lecz stan pocisku



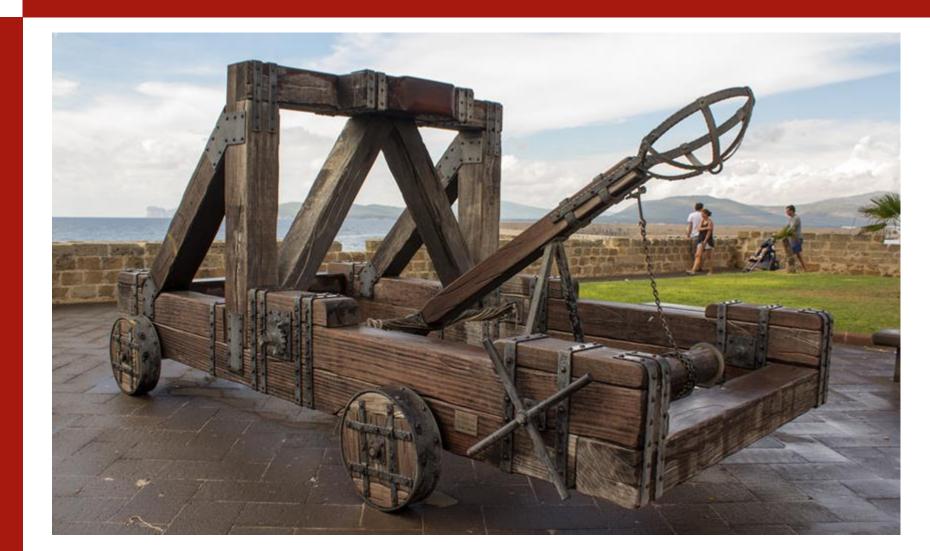


Potrzebne dane

- Masa pocisku
- Prędkość początkowa
- Kąt
- Współczynnik oporu ośrodka
- Wymiary katapulty



Mangonela





Wymiary katapulty

Różnorakie na przestrzeni wieków, interesuje nas tak naprawdę tylko wysokość ramienia i rozmiar łyżki:

 $h_{\text{yzki}} = 8 \text{ ft } \approx 2.5 \text{m}$



Masa pocisku i kształt

Pojedynczy kamienny pocisk o masie 50 kg w kształcie zbliżonym do kuli

$$m = 50 \text{ kg}$$

$$V = \frac{4}{3}\pi r^3$$



Rozmiar pocisku

$$\rho_{kamien} = 1500 - 2000 \ ^{kg}/_{m^3},$$
 dla uproszczenia przyjmujemy
$$\rho_{kamien} = 1500 \ ^{kg}/_{m^3}.$$

$$\rho_{kamien} = \frac{m}{V} = \frac{50}{\frac{4}{3}\pi \ r^3} \rightarrow r = \sqrt[3]{\frac{1}{40\pi}} \approx 0.2 \ m$$



Zasięg

Doniesienia o miotaniu 50 kg pocisków na odległość ponad 180 metrów małych rozmiarów mangoneli. Przyjmijmy zatem z = 180 m.



Kąt

Kąt wyrzutu pocisku od 30°-90° w zależności od konstrukcji, najczęściej jest to 45°, co jest zrozumiałe (maksymalizacja zasięgu dla krzywej parabolicznej), zatem dla naszego modelu:

$$\alpha = 45^{\circ}$$



- Równanie trajektorii z wys. początkową
- $y = H + x \tan \alpha x^2 \frac{g}{2v_0^2} (1 + \tan \alpha^2)$
- y = 0 i niech $L = \frac{v_0^2}{g}$, wtedy
- $H + x \tan \alpha \frac{1}{2L}x^2(1 + \tan \alpha^2) = 0 / \frac{dx}{d\theta}$



$$H + x \tan \alpha - \frac{1}{2L} x^2 (1 + (\tan \alpha)^2) = 0 / \frac{dx}{d\alpha}$$

$$\frac{dx}{d\alpha} \tan \alpha + x \frac{1}{(\cos \alpha)^2} - \left[\frac{1}{L} x \frac{dx}{d\alpha} (1 + (\tan \alpha)^2 + \frac{1}{2L} x^2 \cdot 2 \frac{\tan \alpha}{(\cos \alpha)^2})\right] = 0$$

$$\frac{dx}{d\alpha} = \frac{(x/(\cos \alpha)^2) \left[\frac{x}{L} \tan \alpha - 1\right]}{\tan \alpha - \frac{x}{L} \left[1 + (\tan \alpha)^2\right]}$$

$$\frac{dx}{d\alpha} = 0 \text{ dla } \tan \alpha = \frac{L}{x}, \text{ zatem}$$

$$H + L - \frac{1}{2L} x^2 - \frac{L}{2} = 0$$



To równanie kwadratowe prowadzi do

$$x = \sqrt{L^2 + 2LH},$$

gdzie nasze x to zasięg maksymalny. Przekształćmy równanie:

$$x^2 = \frac{{v_0}^4}{g^2} + 2 \frac{{v_0}^2}{g} H$$

Niech $v_0^2 = p$, wtedy po prostych przekształceniach $p^2 + 2 g H p - x^2 g^2 = 0$

Wstawiając

$$g \approx 9.81 \, \frac{m}{s^2}$$
, $H = 2.5 \, m$, $x = 180 \, m$



$$p^2 + 2 \cdot 9.81 \cdot 2.5 \cdot p - 180^2 \cdot 9.81^2 = 0$$

$$p = v_0^2 \approx 1741 \rightarrow v_0 \approx 42 \, m/s$$



$$p^2 + 2 \cdot 9.81 \cdot 2.5 \cdot p - 210^2 \cdot 9.81^2 = 0$$

$$p = v_0^2 \approx 2036 \rightarrow v_0 \approx 45 \, m/s$$

Wyznaczyliśmy prędkość początkową, mając wszystkie dane należy się jeszcze zastanowić nad jednym współczynnikiem.



Opory powietrza

Opór liniowy

$$F = -kv$$

• Wielkość oporu aero(hydro)dynamicznego.

Siłę oporu można przedstawić jako

$$F = C_D \frac{p|v|^2}{2} S_D,$$

 C_D - współczynnik oporu, (0.45 zakładamy ze nasz pocisk jest kulą)

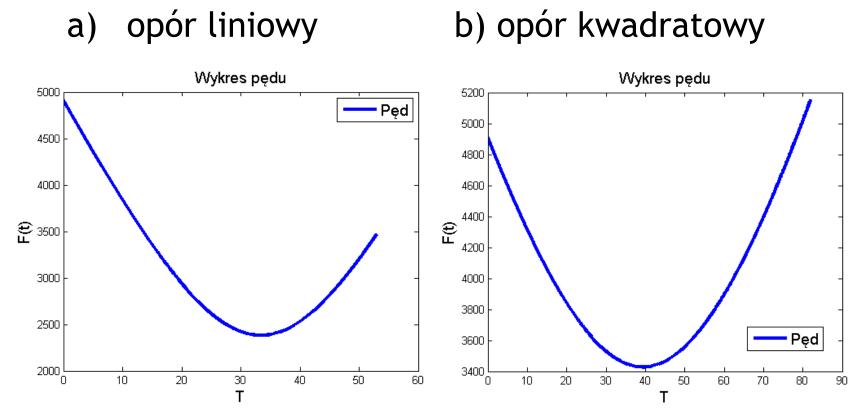
p- gęstość ośrodka, (na poziomie morza w temp 20 °C powietrze suche ma gęstość około 1,2 kg/m³)

v- prędkość,

 S_D - pole przekroju.



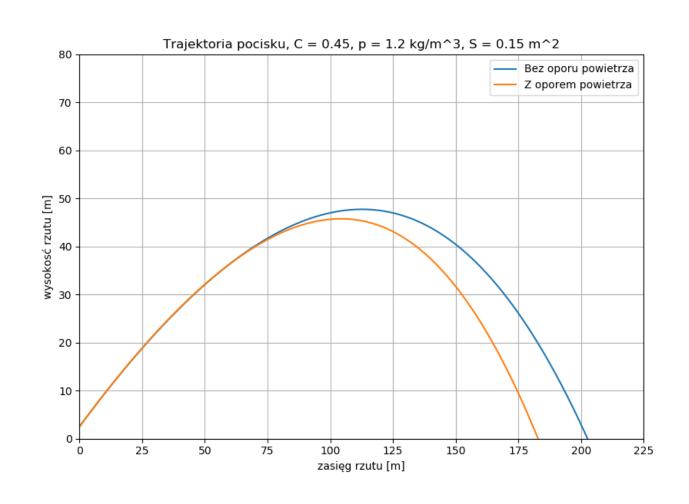
Wykres pędu dla oporu



Liniowy opór powietrza nie sprawdza się dla dużych prędkości!



Symulacja uwzględniająca opór powietrza





Kiedy mur zostanie zburzony?

1) Energia Kinetyczna

- 2) Pęd
- 3) Ciśnienie

$$E_k = \frac{mv^2}{2}$$

$$\vec{p} = m\vec{v}$$

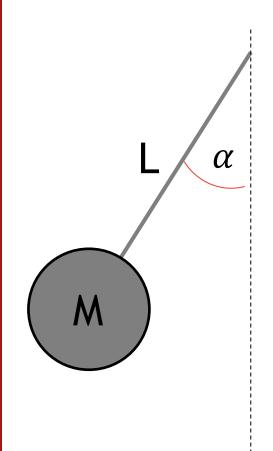
$$p = \frac{F}{S}$$

Udarność- odporność materiału na pękanie przy obciążeniu dynamicznym.

$$KC = \frac{W}{S} \left[\frac{J}{cm^2} \right]$$



Poszukiwania Energii



Kula burząca

$$M \approx 450 - 5400 [kg]$$

$$L \approx 10 [m]$$

$$\alpha \approx 30^{\circ}$$

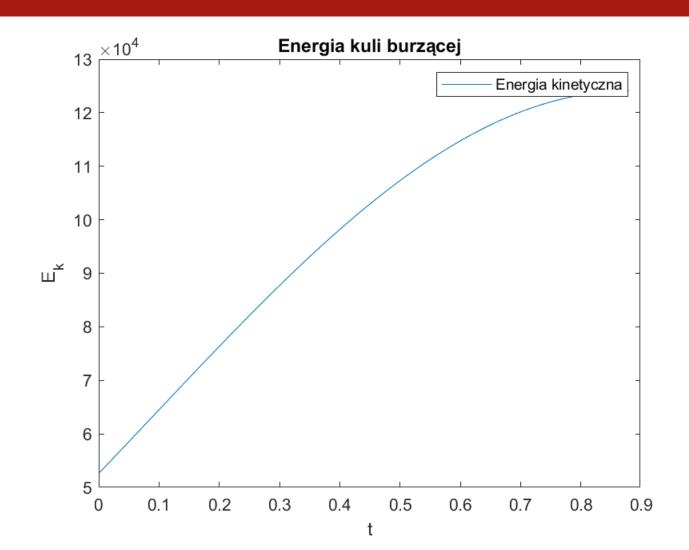


Poszukiwania Energii

$$\frac{d^2\alpha}{dt^2} = -\frac{g}{L}\sin(\alpha) + \frac{A}{mL}\left(\frac{d\alpha}{dt}\right)^2$$



Poszukiwania Energii





Warunek na energię pocisku

Według modelu burzącej kuli:

Bez rozpędzania
$$v \approx 53 \left| \frac{m}{s} \right|$$

z rozpędzaniem
$$v \approx 70 \left| \frac{m}{S} \right|$$



Parametry, które możemy zmieniać

- Wysokość położenia katapulty (stoi na wzniesieniu)
- Masa kuli (rozsądny przedział)

- A co w przypadku gdy zmienimy grubość muru?
- A co w przypadku gdy mur jest drewniany?



Rozchodzenie się energii w ciele stałym

 Fala poprzeczna w ciele stałym, prędkość rozchodzenia się fali

$$v=\sqrt{\frac{M}{\rho}},$$

M - moduł sprężystości postaciowej, moduł
 Kirchoffa

 ρ - gęstość ciała



Prędkość rozchodzenia się fali

	Beton	Drewno (drzewo liściaste)
Moduł Kirchoffa	12.1 GPa	1.33 GPa
Gęstość ciała	1800 kg/m ³	800 kg/m ³
Prędkość fali	2593 m/s	1289 m/s



Modelowanie

 Model zależności między rozchodzeniem się energii w ciele stałym a energią potrzebną do uszkodzenia.

	Beton	Drewno
Prędkość fali	2593 m/s	1289 m/s
Prędkość krytyczna	70m/s	$V_d = ?$

$$V_d = \frac{70 \cdot 1289}{2593} = 34.798 \left[\frac{m}{s} \right]$$



Zależność energii potrzebnej do uszkodzenia od grubości muru

Propozycja modelu:

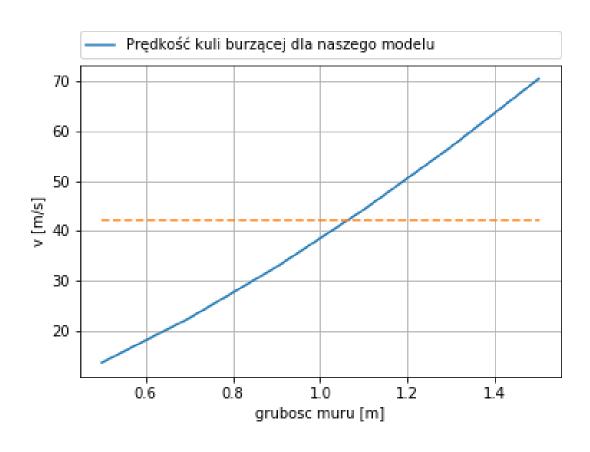
$$E(r) = A \cdot E_0 \cdot r^3,$$

gdzie: A $\left[\frac{1}{m^3}\right]$ - współczynnik

Energia rozchodzi się jednolicie w trzech wymiarach.



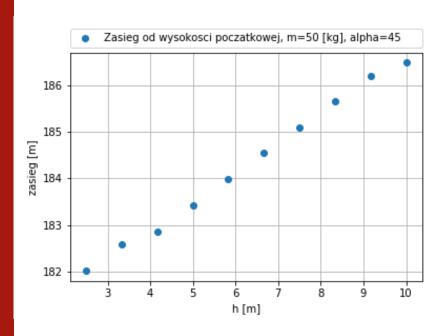
Jakiej grubości mur jesteśmy w stanie uszkodzić?

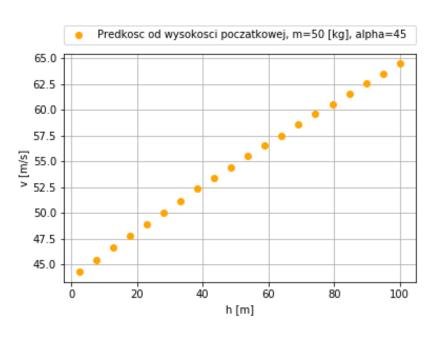




W poszukiwaniu najlepszej strategii

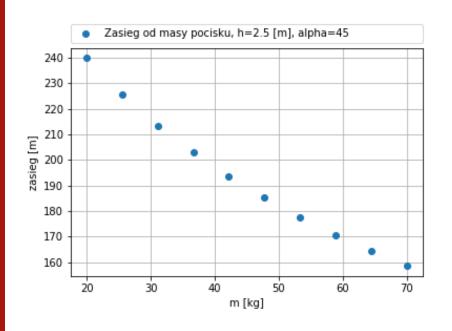
Czy warto ustawić katapultę na wzniesieniu?

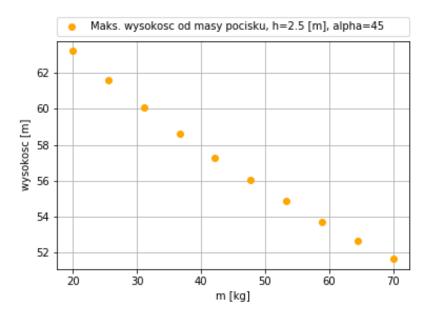






Czy warto zwracać szczególną uwagę na masę pocisku?







Zakończenie - końcowe wnioski

